

מסורת הש"ס

- ↑ ה"ק קמ"ג, (ז' תשל"ט: ותינן, א) תקתי יע[?] שנת קה, (ד) שנת פ, כ"ב ט, (ט) ז'ז[?] אלשיך, (ו) ז'ז[?] אמר ורבי' לנקמן.

הגהות הב"ח

(א) גמ' חזון מלאכות דאף דשבתות כגופין דמיין: (ב) שם ואחד על האריג חייב רבא אמר כמלל: (ג) רש"י ד"ה אלף וכו' במקצת דר"א מחייב וכו' לחי שיעור דפריך דלי כ"ז: וסד"א: (ד) ד"ה אלף באתה וכו' להאלין קאמר ובראה ר"א גמי חייב מחייב הדי' ואליכי מ"ה רבא אמר לעולם: (ה) ד"ה ואפילו וכו' נדע לו שהוא חלל כ"ל וזיתא ככל נמקח:

רבינו גרשום

מביעה על כל אחת ואחד, וקא קשיא דיה מה לאכל דין שהוא חייב על כל אחת ואחת שכן נהנה אבל יחוש אינו נהנה: אלא האוכל שאול ואוכל נותר מה: וזכיתו כו': ועל אלו חרע שלהן. היינו אמר ספק לו אם אבל חמש חתיכות נותר בה' המחזין הכל ידעית מחלקות וכן גמי [אם ספק לו אם אבל] אשם תלי על כל אחת ואחת: מה' וזכיתו אפי' בהעלם אחד מביא חטאת על כל אחת ואחת ועל כל חרע כו': כללו של דבר ר' אבל אכל כו'. ואי אבל אכל וכו' וזכיתו מוכח אחד בהמשה המחזין לפני וריקת דמים חייב על כל אחת ואחת משהו ולדברי דבריהם חייב וקנה' בהמשה וריקת דמים כשהוא דלאחר וריקת חוט שאלג זה אגב כל בעגד ואף על גב דמ"ק דר' גמליאל דפליגי עליה כיון דיעה לחצי שיעור לאו ר"א הוא אפילו הכי האי ומודה דקתי **דלר"א קאי** ואפלוגתא דלחצת על האריג והא דקמני ליה הכא גבי העלמות [סן איירי דליירי כזומב להללס"ו] הא ר"א גמי חייבי מחייב: **אמר יו רבא**, לעולם ומודה דקתי לר"א מודה **דלר"א קאי** פלוגתא קאי דפליגי יו כהדא: **בשמי העלמות פטור**, יס' ויש ידעה לחצי שיעור: **לפשי רשויות**, ושמיען ר"ה ר' פטור דרשויות מחלקות. **כרייתא דלעיל מודה ר' גמליאל לר"א** דשבתות כגופין דמיין דמחלקין לכתיבה שמי ואומיות מלרף אכל כהא פליג עליה דרשויות לא מחלקות: **היינו וקא"ל ומש נדה**, דנדה אית עז ידיעת ימים שבינתיס כדמפרש לנקמן: **אלא יס' לרנא דאמר**, [נז]. דגופין נעא מיניה מאי פשיט ליה מנדה כדה מאי חילוק גופין איכא: **פני נדופ**, מה נדות שאין כהן תולאות הרבה כהא על חמש נשים נדות חייב על כל אחת ואחת כו' דגופין ל' נינהו שבתות לא כ"ש שהן גופין לא: **שמואל פני נדה**, דס"ל כרז חסדא: **קטנפ דענלא**, אנשים הרבה הנאין על קטנות הרבה כנדות: **לא כי האי מנא**, דהאי מנא סבר נדה מיציעא ליה ושתה פשיטא ליה: **חייב על כל אחת ואחת**, אס עשה חמש אצות מלאכות כהעלם אחד:

ספך אכל חלב כמפרש גזמאר [ע"ז] מר אמר חמיסה אסת ומר אמר שמי חמיכות: ואפילו אכל כגון שסגור שומן הוא ואס"כ נדע לו שהוא (ה) אכל חלב אכל ספק יס' עז כו כית ספק אין כו:

אמרו לו פרק שלישי בריתות

והא דסניא חייב בשגגה שבת וזדון מלאכות, דאי גמי סבירא לן ימים שבינתיס ידיעה הן הכא ליכא למימר דמהני חילוק שבתות לחלק שלא ילטריפו דקסבר אין ידיעה לחצי שיעור: **לא כהדא ולא כהדא**, בשגגת מלאכות לא מוקמת לה דהא אמר לעיל לר' עקיבא לאו כגופין דמיין ומלטריפין ובשגגת שבת גמי לא דאי גמי אמרינן ימים שבינתיס הויין ידיעה לחלק הא שמעינן ליה לר"ג לעיל [נז]: דאין ידיעה לחצי שיעור דקמני בשמי העלמות ר"ג מחייב: **א"א בשלמא כר"ע ס"ב** דאית ליה לר"ע גמי שבתות כגופין דמיין והא דקמני מודה לר"ע הוא דמודה היינו

דפליגי יין כהכותב אות אחת שבת וזו ולאות אחת שבת וזו בשגגת שבת וזדון מלאכות דר' גמליאל מחייב כאלדך כרייתא [סן] דאין ידיעת ימים שבינתיס מועלת לחצי שיעור ור' עקיבא היינו כחמיס דפטרי סבר יש ידיעה: **אלא אי אמרס כר"א ס"ב** בשגגת מלאכות חזון שבת דהאי דקמני ומודה לר"א קאמר על כרחין כמלל דפליגי במקצת (ו) **ר"א מחייב**, ודאי בשגגת שבת קאמר ומש"ה קמני דאין ידיעה לחצי שיעור דאי יין בשגגת שבת וזדון מלאכות הא כולי עלמא מודו דלר"א שבתות כגופין דמיין ופטור: **אלא בלחם על האריג פליגי ר'** גמליאל ור"א (ו) והכי קאמר מודה ר"ג לר"א ככותב אות אחת כו' יא' וזון שבת ושגגת מלאכה שהוא פטור דשבתות כגופין דמיין ואף על גב דפליגי עליה בלחם על האריג דהתם מחייב ר' גמליאל אט"ג דמיני להאי דכותב חצי שיעור שבת יס' שני ומשלים ר' גמליאל כהא ר'א פליגי הכי האי פליגי גמ מחייב ר"ג דהכא היינו טעמא דשבתות כגופין דמיין ולא מנטרפין דמיני כחורש חצי שיעור חורע חצי שיעור אכל כחורג דמעיקרא הו כהאי כגד אריג שיעור הרבה חשיב האי חוט שאלג זה אגב כל בעגד ואף על גב דמ"ק דר' גמליאל דפליגי עליה כיון דיעה לחצי שיעור לאו ר"א הוא אפילו הכי האי ומודה דקתי **דלר"א קאי** ואפלוגתא דלחצת על האריג והא דקמני ליה הכא גבי העלמות [סן איירי דליירי כזומב להללס"ו] הא ר"א גמי חייבי מחייב: **אמר יו רבא**, לעולם ומודה דקתי לר"א מודה **דלר"א קאי** פלוגתא קאי דפליגי יו כהדא: **בשמי העלמות פטור**, יס' ויש ידיעה לחצי שיעור: **לפשי רשויות**, ושמיען ר"ה ר' פטור דרשויות מחלקות. **כרייתא דלעיל מודה ר' גמליאל לר"א** דשבתות כגופין דמיין דמחלקין לכתיבה שמי ואומיות מלרף אכל כהא פליג עליה דרשויות לא מחלקות: **היינו וקא"ל ומש נדה**, דנדה אית עז ידיעת ימים שבינתיס כדמפרש לנקמן: **אלא יס' לרנא דאמר**, [נז]. דגופין נעא מיניה מאי פשיט ליה מנדה כדה מאי חילוק גופין איכא: **פני נדופ**, מה נדות שאין כהן תולאות הרבה כהא על חמש נשים נדות חייב על כל אחת ואחת כו' דגופין ל' נינהו שבתות לא כ"ש שהן גופין לא: **שמואל פני נדה**, דס"ל כרז חסדא: **קטנפ דענלא**, אנשים הרבה הנאין על קטנות הרבה כנדות: **לא כי האי מנא**, דהאי מנא סבר נדה מיציעא ליה ושתה פשיטא ליה: **חייב על כל אחת ואחת**, אס עשה חמש אצות מלאכות כהעלם אחד:

ספך אכל חלב כמפרש גזמאר [ע"ז] מר אמר חמיסה אסת ומר אמר שמי חמיכות: ואפילו אכל כגון שסגור שומן הוא ואס"כ נדע לו שהוא (ה) אכל חלב אכל ספק יס' עז כו כית ספק אין כו:

ספך אכל חלב כמפרש גזמאר

ספך אכל חלב כמפרש גזמאר

והא דתניא חייב בשגגת שבת וזדון מלאכות (ה) (ו) (ז) (דשבתות כגופין דמיין) דקסבר (ו) אין ידיעה לחצי שיעור אלא (ו) לרבא דאמר ס"ל לר"ע דשבתות כגוף אחד הן בשלמא הא דתניא חייב משכחת לה בין בודון שבת ושגגת מלאכות דשבתות כגוף אחד הן ובין בשגגת שבת וזדון מלאכות דקסבר אין ידיעה לחצי שיעור ואלא הדתניא פטור במאי מוקמת לה לא כהדא ולא כהדא אמר לך רבא רבן גמליאל ס"ל כו' אליעזר דאמר שבתות כגופין דמיין (ו) והא מדקתני ומודה רבן גמליאל מכלל דפליגי אאחרנייתא אי אמרת בשלמא כו' עקיבא ס"ל ה' היינו דפליגי בשגגת שבת וזדון מלאכות דרבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור (ו) ומודה רבן גמליאל בודון שבת ושגגת מלאכות שהוא פטור אלמא שבתות

כגופין דמיין אלא אי אמרת רבן גמליאל כו' אליעזר ס"ל מכלל דפליגי במאי אי בשגגת שבת וזדון מלאכות אפילו רבי אליעזר כרבן גמליאל ס"ל דאין ידיעה לחצי שיעור דתניא הכותב שתי אותיות בשתי שבתות אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו ר' אליעזר מחייב (ו) ואלא באחת על האריג חייבי מחייב (ו) דתנן ר"א אומר "האורג שלשה חוטין בתחלה ואחד על האריג חייב (ו) אמר רבא מכלל דפליג כהדא (ז) דתניא הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת כהעלם אחת חייב בשתי העלמות פטור רבי יוסי אומר יבהעלם אחד (ו) ברשות אחד חייב בשתי רשויות פטור דר' גמליאל כת"ק ור' אליעזר כרבי יוסי ת"ש אמר לו חייב על כל אחת ואחת מק"ו ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה (כו') בשלמא לרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות בעי מיניה דימים שבינתיס מי הויין ידיעה לחלק או לא היינו דקאמר ליה ומה נדה אלא לרבא דאמר ודון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה דשבתות אי כגופין דמיין ואי לא ליתני נדות אמר לך רבא תני נדות שמואל תני נדה רב דאדא בר אהבה תני נדה רב נתן כו' אושעיא (ו) אמר תני נדות ולרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיס מי הויין ידיעה לחלק (ו) ואי לא נדה במאי ימים שבינתיס הויין ידיעה לחלק אית בה אמר רבא יכגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה וטבלה (ו) וחזר ובא עליה דטבילות הויין כימים שבינתיס ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא לרבא היינו דקתני קטנות אלא לרב חסדא מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך (ו) שאלו ר' עקיבא לרבי **אלעזר** אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא יי' על אשתו נדה בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אוזרה אחת שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה שתי אוזרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה אמרו לו הבא על הקטנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין יי' אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופין מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת אמרו לו הבהמה כנדה:

הדרן עלך אמרו לו

ספך י אבל חלב ספק לא אבל ואפילו אבל ספק יש בו כשיעור וספק אין

ספך י אבל חלב כמפרש גזמאר [ע"ז] מר אמר חמיסה אסת ומר אמר שמי חמיכות: ואפילו אכל כגון שסגור שומן הוא ואס"כ נדע לו שהוא (ה) אכל חלב אכל ספק יס' עז כו כית ספק אין כו:

סן ואחת אמר את ר' נמחק: (סן מוחלקין אמר לו הבא כו ואחת אמר לו בהמה כנדה: (סן דפליגי בשבתות כגון כהא אמר את ר' נמחק: (סן בודון שבת: (סן בשבת זו ומשלים לשבת אחת לחצי שיעור הראשון ואור: (סן האריג גמי כו הוא ואפי"ה מחייב ר"ג דהכא גבי כותב ח"ט דפטור דשבתות: (סן הוא דהא ר"א בדיעה לחצי שיעור סבר כ"ג אפי"ה: (סן העלמות, ס"א דאדיו ואדיו בעושה לחצאים איירי: (סן אמר רבה לעולם את' א' נמחק: (סן דפליגי כהדא הסיד: (סן ספק אמר יש: (סן ר"ג כתיב פי' דמדתה ב' העלמות דריג לשתי רשויות דתיק שהיו חייב סבר דרשויות אין מחלקות לאפשריה המוציא גרוגרת וכמו כו סבר ר"ג דהעלמות אינן כו ומחיתב וקשה עד חיבת אינן מחלקות אין כאן מקומם ונבזחן ושיין לעיל בד טז ע"כ אחד חיבת כלום לשון הקתסטרס [בששים אות כן]: (סן אלא בהמה חיבת שלא נמחק: (סן חיבת נדה רק בהמה ליש:

יו.

ר"ג כתנא קמא, גט וקשה דמאי קאמר כת"ק דלר"ג העלמות אינן מחלקות שהי כפשטה לא מלניו למימר דהא ת"ק קאמר בשמי העלמות פטור: **אמר לו הבא עץ** בהמה יוכיח שאין גופין מוחלקין. וה"ה דמאי למימר נדה יוכיח שהי ר"א מחייב על כל אחת ואחת אלף לח שלש שמע מרזמיו גט נדה רק כהמה לך נקט ליה:

הדרן עלך אמרו לו

ספך י אבל כו', ומיירי גשעה שאלכ היה סגור שהוא שומן דאי יודע שהוא ספק חלל היכי מייתי קרנן הא לא שז מידעמו: מדסיפא

מדיסיפא

(א) תיבות דשבתות כגופין דמיין נמחק: (סן אלא לרבה וכו'י' ככל העמוד: (סן עיין בהרשוין: (סן שיעור ור' עקיבא סבר יו' ידיעה לחצי שיעור: (סן אלא באחת על האריג ופי' ומודה ר"ג דקתי בשלמא קאי (ד"ג) [ותיקן] ר"ג לר"א דפליגא דרש"י דקתי בשלמא קאי (ד"ג) עלף באחת על האריג דאת מטיירת ליה ונאט מחייבא ליה כהא מדיקא שמי כהב אחת אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו דפטור ואית אפיאי פטור ואלא הוסיף אחת אחת על הכותב ויש לומר דמשכחת לה דפטור דכהב בשמי קטנים אחת אחת על קלף זה ואות אחת על הכותב כקלף אחת: (סן: אלא באחת על האריג חייב דאם כתב אחת אחת בחול ואת אחת בשבת אפי"ה דאדא רבא דאמר ר' נדה רב נתן כו' אושעיא (ו) אמר תני נדות ולרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיס מי הויין ידיעה לחלק (ו) ואי לא נדה במאי ימים שבינתיס הויין ידיעה לחלק אית בה אמר רבא יכגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה וטבלה (ו) וחזר ובא עליה דטבילות הויין כימים שבינתיס ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא לרבא היינו דקתני קטנות מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך (ו) שאלו ר' עקיבא לרבי **אלעזר** אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא יי' על אשתו נדה בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אוזרה אחת שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה שתי אוזרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה אמרו לו הבא על הקטנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין יי' אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופין מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת אמרו לו הבהמה כנדה:

ספך י אבל חלב ספק לא אבל ואפילו אבל ספק יש בו כשיעור וספק אין

ספך י אבל חלב כמפרש גזמאר [ע"ז] מר אמר חמיסה אסת ומר אמר שמי חמיכות: ואפילו אכל כגון שסגור שומן הוא ואס"כ נדע לו שהוא (ה) אכל חלב אכל ספק יס' עז כו כית ספק אין כו:

סן ואחת אמר את ר' נמחק: (סן מוחלקין אמר לו הבא כו ואחת אמר לו בהמה כנדה: (סן דפליגי בשבתות כגון כהא אמר את ר' נמחק: (סן בודון שבת: (סן בשבת זו ומשלים לשבת אחת לחצי שיעור הראשון ואור: (סן האריג גמי כו הוא ואפי"ה מחייב ר"ג דהכא גבי כותב ח"ט דפטור דשבתות: (סן הוא דהא ר"א בדיעה לחצי שיעור סבר כ"ג אפי"ה: (סן העלמות, ס"א דאדיו ואדיו בעושה לחצאים איירי: (סן אמר רבה לעולם את' א' נמחק: (סן דפליגי כהדא הסיד: (סן ספק אמר יש: (סן ר"ג כתיב פי' דמדתה ב' העלמות דריג לשתי רשויות דתיק שהיו חייב סבר דרשויות אין מחלקות לאפשריה המוציא גרוגרת וכמו כו סבר ר"ג דהעלמות אינן כו ומחיתב וקשה עד חיבת אינן מחלקות אין כאן מקומם ונבזחן ושיין לעיל בד טז ע"כ אחד חיבת כלום לשון הקתסטרס [בששים אות כן]: (סן אלא בהמה חיבת שלא נמחק: (סן חיבת נדה רק בהמה ליש:

עין משפט

הא א מיי פ"ט מהל' שנת ה' ית' וממסנ:
כז ב' מיי פ"ח מהל' שנת הלס' כד:
כז ג' מיי פ"ה מהל' שגגות הלס' ה':
א ד' מיי פ"ח מהל' שגגות הלס' ג':

מוסף רש"י

אין ידיעה לחצי שיעור, אבל חצי שיעור ונדע לא חוץ ידיעה לחלק, דלס' חזר ואכל חצי שיעור מלטריפין (דש"ר יב.). ר"א אומר, חלל לפיכך שיעור אורג שמו כלטות מלאכות דמתן הסס שני חוטין בתחלה. (שבת קט). האורג שלשה חוטין בתחלה. סס לו מחלל אריגו של כגד, ואחד על האריג. סס מוסף הוא על האריג שיעור בלחמ, דלמנרף עס השאר (שס). בהעלם אחת חייב, שלש נדע לו כימות שהוא שבת, וידעס מתקנן (דש"ס ב"ר ה). ברישית אחד, כדסיך שלשה שהל"ס כה חצי גרוגרת דלשון, כלומס עמנו חללס האחרון (שס יו.). בשניה רשויות, וסקינן דסיך אלף שמי הספס סקיסס (שבת פ). ססי דסיך המוטלסס וזו מזה, פטור, דרשויות מתקנות ס"ל (ב"ב שס). הדרן עלך אמרו לו

שיטה מקובצת

(א) תיבות דשבתות כגופין דמיין נמחק: (סן אלא לרבה וכו'י' ככל העמוד: (סן עיין בהרשוין: (סן שיעור ור' עקיבא סבר יו' ידיעה לחצי שיעור: (סן אלא באחת על האריג ופי' ומודה ר"ג דקתי בשלמא קאי (ד"ג) [ותיקן] ר"ג לר"א דפליגא דרש"י דקתי בשלמא קאי (ד"ג) עלף באחת על האריג דאת מטיירת ליה ונאט מחייבא ליה כהא מדיקא שמי כהב אחת אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו דפטור ואית אפיאי פטור ואלא הוסיף אחת אחת על הכותב ויש לומר דמשכחת לה דפטור דכהב בשמי קטנים אחת אחת על קלף זה ואות אחת על הכותב כקלף אחת: (סן: אלא באחת על האריג חייב דאם כתב אחת אחת בחול ואת אחת בשבת אפי"ה דאדא רבא דאמר ר' נדה רב נתן כו' אושעיא (ו) אמר תני נדות ולרב חסדא דאמר שגגת שבת וזדון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיס מי הויין ידיעה לחלק (ו) ואי לא נדה במאי ימים שבינתיס הויין ידיעה לחלק אית בה אמר רבא יכגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה וטבלה (ו) וחזר ובא עליה דטבילות הויין כימים שבינתיס ת"ש הבא על הקטנות יוכיח בשלמא לרבא היינו דקתני קטנות מאי קטנות קטנות דעלמא מתניתין דלא כהדין תנא דתניא א"ר שמעון בן אלעזר לא כך (ו) שאלו ר' עקיבא לרבי **אלעזר** אלא כך שאלו הבא על אשתו נדה וחזר ובא יי' על אשתו נדה בהעלם אחת מהו חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת אמר ליה חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר ומה שבת שאין בה אלא אוזרה אחת שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו חייב על כל אחת ואחת נדה שיש בה שתי אוזרות שהוא מוזהר על הנדה ונדה מוזהרת עליו אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בשבת שיש בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה תאמר בנדה שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה אמרו לו הבא על הקטנות יוכיח שאין בה תוצאות הרבה יי' לחמאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת יי' אמרו לו לא אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין יי' אמרו לו הבא על הבהמה יוכיח שאין גופין מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת אמרו לו הבהמה כנדה:

סן ואחת אמר את ר' נמחק: (סן מוחלקין אמר לו הבא כו ואחת אמר לו בהמה כנדה: (סן דפליגי בשבתות כגון כהא אמר את ר' נמחק: (סן בודון שבת: (סן בשבת זו ומשלים לשבת אחת לחצי שיעור הראשון ואור: (סן האריג גמי כו הוא ואפי"ה מחייב ר"ג דהכא גבי כותב ח"ט דפטור דשבתות: (סן הוא דהא ר"א בדיעה לחצי שיעור סבר כ"ג אפי"ה: (סן העלמות, ס"א דאדיו ואדיו בעושה לחצאים איירי: (סן אמר רבה לעולם את' א' נמחק: (סן דפליגי כהדא הסיד: (סן ספק אמר יש: (סן ר"ג כתיב פי' דמדתה ב' העלמות דריג לשתי רשויות דתיק שהיו חייב סבר דרשויות אין מחלקות לאפשריה המוציא גרוגרת וכמו כו סבר ר"ג דהעלמות אינן כו ומחיתב וקשה עד חיבת אינן מחלקות אין כאן מקומם ונבזחן ושיין לעיל בד טז ע"כ אחד חיבת כלום לשון הקתסטרס [בששים אות כן]: (סן אלא בהמה חיבת שלא נמחק: (סן חיבת נדה רק בהמה ליש:

כלומר מאם נהנה שאין בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה היינו שאין בה עניינין הרבה של אבות מלאכות לחייב חטאות הרבה ואין לה תולדות אין בה אלא חיוב ביאה בלבד ואעפ"כ חייב על כל ביאה וביאה שבת שיש בה תוצאות הרבה לחטאות כגון ל"ט אבות מלאכות ותולדות ואין מספר: תאמר בשבת שאין בה אלא אוזרה אחת שהוא מוזהר על השבת בלבד ואין השבת מוזהר עליו: (אמר לו הבא על הקטנות נדות יוכיח שאין בה אלא אוזרה אחת. שהוא מוזהר עליוהן וכן דרשין ין בלבד ואין השבת מוזהרת עליו): על לבא על הקטנות

^[1] ע"כ שיק לך טו ע"כ